

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Λαμβέργου διευθύνοντος.

ΑΙ ΕΥΜΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω.

(Ματθαίου 25. 31—36)

Κείμενον.

Γίνεται ἀπὸ τινος πολὺς λόγος ἐν τῷ τύπῳ περὶ τῶν καλῶν ἢ κακῶν διαθέσεων τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ συζητεῖται ἂν εἶναι αὕτη ἐχθρὰ ἢ φίλη ἡμῶν. Ἀλλὰ διατὶ ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη σημασία εἰς τὴν φιλίαν ἢ ἐχθραν τῆς μιᾶς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ διατὶ ἡ σιωπὴ περὶ τῶν διαθέσεων τῶν ἄλλων; Ἐξησφαλίσθη ἄραγε ἡ εὐμένεια καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὑπ' αὐτῶν καὶ δὲν ἔμεινε παρὰ ὁ βρεττανικὸς λέων βρυχώμενος κατὰ τρόπον ἐπιβάλλοντα ἡμῖν ἀνησυχίας καὶ μαντεύματα περὶ τῆς ἐννοίας τῶν βρυχηθῶν του;

Ἐὰν δὲν κατενόηθη ἀκόμη ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐν πρώτῃ μοίρᾳ θέτουσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ τὰ δίκαια τῶν ἄλλων, καὶ ἐὰν δὲν ἐπίσθην ἀκόμη, ὅτι ὁ ἀναμένων ἐκ τῶν ἄλλων τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν πρόδον αὐτοῦ εἶναι ἀνάξιος καὶ ὑπάρξεν καὶ πρόδου, τότε εἰς τί ἐχρησίμευσεν εἰς ἡμᾶς ἐνενηκονταετῆς ἐλευθερὸς βίος καὶ τὰ ἄπειρα κατ' αὐτὸν πολιτικά παθήματα καὶ διδάγματα;

Ἀφοῦ κατὰ τὰς γινομένας συζητήσεις τὰ μεγάλα πολιτικά μυστικά κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως εἰς τοὺς δρόμους ὥς τὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὰ ὀνόματά των. Ἡ Ἀγγλία θέλει τὴν Κρήτην. Ἀλλὰ καὶ ποῖος εἶναι τόσο μέγας καὶ τόσο μεγαλόφρων προπάντων, ὥστε ἀπλῶς, διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὸ δίκαιον, δὲν θὰ ἤθελε νὰ προσκολληθῇ εἰς τὰς κτήσεις του τὴν μεγαλὸν καὶ πολυθαύμαστον νῆσον;

Οὐδεὶς βέβαια.

Διὰ νὰ μὴ τὸ κάμνῃ ὁμοῦς εἴτε ἡ Ἀγγλία, εἴτε χάθε ἄλλη Δύναμις, κάποιος λόγος θὰ ὑπάρχῃ καὶ αὐτὸς ὁ λόγος βεβαίως δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἀδυναμία των, οὔτε ὁ πρὸς τὰ δίκαια σεβασμός.

Ὁ λόγος ἀπλούστατος εἶναι, ὅτι ἡ Κρήτη κατοικεῖται ὑπὸ τῶν Κρητῶν. Λαοῦ, ὅστις ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει διὰ τῶν αἰώνων, ὅτι εἶναι ἔτοιμος πάντοτε καὶ πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν. Λαοῦ, τοῦ ὁποίου οὐχὶ τὰ ἐν περγαμνηαῖς δίκαια, ἀλλὰ οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ ἀτελεύτητα μαρτύρια ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντας, οἰοῦντες ποτε καὶ ἂν εἶναι, σεβασμὸν ἀνάμικτον φόβου.

Οἱ τοιοῦτοι λαοί, οἱ μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων δυνάμεων στηριζόμενοι, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ὀλιγοπληθεῖς, οὐδέποτε σκέπτονται καὶ συζητοῦσι περὶ ἀγαθῶν ἢ δυσμενῶν διαθέσεων τῶν ἄλλων. Εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου καθήκοντος αὐτῶν καὶ χάριν αὐτῆς ἀφιερῶσι πᾶσας τὰς δυνάμεις των.

Ἐὰν δὲ αὐταὶ εἶναι ἀσθενεῖς καὶ ὀλίγαι ὁ Θεὸς θὰ τὰς συμπληρώσῃ.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σὲ εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνόν καὶ περιεβάλομεν; πότε δὲ σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων. πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆ καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διεκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε, καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σημειώσεις.

Ὁ Σωτὴρ συμπληροῖ τὴν τῶν δέκα παρθένων παραβολὴν δεικνύων ἐνταῦθα ὅτι, ὡς διὰ τὸν κόσμον μέτρον τῆς κρίσεως ἔσται ἡ πίστις, καὶ οἱ ἀπιστήσαντες κατακριθήσονται, οὕτω διὰ τοὺς πιστοὺς μέτρον τῆς κρίσεως ἔσται ἡ ἀγάπη, ἡ ἔμπρακτος πίστις, τὸ ποιεῖν κατὰ τὴν πίστιν, ὅτι δὲ περὶ πιστῶν καὶ χριστιανῶν ὁ λόγος, πρόδηλον· ὅτι τοὺς μὲν ἐκλεκτοὺς καλεῖ λαβεῖν τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, τοὺς δ' ἐξ εὐωνύμων μέμψεται τὴν πρὸς αὐτὸν σκληρότητα. ὅπερ καταδεικνύει ὅτι πολλοὶ ἦσαν, ὡς καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν, ἀποκαλοῦντες αὐτὸν Κύριον. (Διαμαρτυρῶμεν ἐκ παραλλήλου τριῶν πρώτων Εὐαγγελίων, τὴν Γ' σελ. 520).

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Η' 8—B*

Ἄδελφοί Κορίνθιοι, λέγει ὁ Ἀπόστολος, εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Εὐαγγελίου κρίνει τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὰς δικασθεῖσαι τῆς εἰσόδου καρδίας καὶ κατὰ τὰ αἰσθητά αὐτῶν. οὐχὶ δὲ ποσῶς κατὰ τὰς τροφὰς ἢ τὰς πόσεις, ἐπομένως ἕκαστος ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νὰ τρώῃ καὶ νὰ πίνῃ ὅ, τι βούλεται· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια αὕτη τοῦ ἀνθρώπου παύει τοῦ νὰ ἦναι ἀλήθεια καὶ ἐλευθερία Εὐαγγελικὴ, ὅταν καθίσταται αἰτία σκανδάλου εἰς ἄλλους ἀνθρώπους, μάλιστα πιστοὺς, καὶ ἐντεῦθεν αἰτία κλονισμοῦ τῆς πίστεως αὐτῶν. Τὸ τρώγειν καὶ τὸ πίνειν ἐκ τούτων ἢ ἐκείνων τῶν τροφῶν ἢ τῶν ποτῶν, δὲν εἶναι οὔτε ἀρετὴ οὔτε ἀμαρτία, οὔτε ἀφαιροῦμεν διὰ τῶν βρωμάτων καὶ τῶν ποτῶν, οὔτε προσθέτομεν εἰς τὴν ἡθικὴν ὑμῶν ἁξίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ἀπαξ δι' αὐτῆς τῆς βρώσεως ἢ τῆς πόσεως ἡμῶν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐπιρροὴν εἰς τοὺς ἄλλους ἡμῶν ἀδελφούς, δὲν εἶμεθα πλέον καὶ ὅλους ἐλεύθεροι εἰς τὸ τρώγειν καὶ πίνειν ἀδιακρίτως καὶ ἐλευθέρως· ἀπαξ διὰ τὸ παραδείγματός ἡμῶν γινόμεθα σκάνδαλον ἢ ἐλευθερία ἡμῶν καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀδιάφορα πράγματα ἀνάγκη νὰ περιορίζηται.

Ἡ ἀρχή, ἣν ἀπαξ προβάλλετε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡ Κορινθιοὶ εἶναι ἀληθινὰ καὶ δικαία, ὅτι τὰ φεγγητὰ καὶ τὰ ποτὰ εἶναι ὅλως ἀδιάφορα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ προσέ-
ξατε διότι ἔχετε καὶ μέγα καθήκον ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν
ὁμῶν, τὸ μὴ γίνεσθαι τούτεστι σκάνδαλον εἰς αὐτούς, καὶ
μάλιστα εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες εἶναι ἀσθενεῖς τὴν διάνοιαν,
ἀδύνατοι τούτεστι κατὰ τὴν κρίσιν, ὅπως κρίνωσι τὰ πράγ-
ματα, ὡς ὑμεῖς κρίνετε, καὶ οἵτινες ἴσως δὲν ἀπέβαλον ὡς
ὑμεῖς ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ εἰδῶλα εἶναι ψευδεῖς
θεοί, καίπερ ἀρτίως ἀρνηθέντες αὐτά, καὶ ἐπομένως κλονί-
ζονται ἐν τῇ πίστει εἰς αὐτόν. Ἐὰν λοιπὸν προκύπη τοι-
οῦτον σκάνδαλον, καὶ ἐπικίνδυνον μάλιστα σκάνδαλον, εἰς
αὐτοὺς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀπλουστέρους ἀνθρώπους, βυσιάσθη
καὶ ὑμεῖς τὰ δικαιώματα ὑμῶν, ἀπέχετε τούτεστι τοῦ νὰ
ἐξασκήτε τὴν τοιαύτην ἐλευθερίαν· διότι ἐὰν ἡ ἐλευθερία
ἡμῶν τοῦ τρώγειν καὶ πίνειν ἀκωλύτως πᾶν ὅ, τι βούλεσθε,
ὅπερ εἶναι ὅλως ἀδιάφορον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κατὰσπῇ αἰ-
τία πτώσεως εἰς τοὺς ἀπλουστέρους, τότε ἡ ἐλευθερία αὕτη
θέλει γεῖναι δι' ἡμᾶς αἰτία ἀμαρτίας.

Διότι, ἔάν τις τῶν ἀδελφῶν σου, τῶν πιστῶν εἰς Χριστόν, μήπω ἐστηριγμένος ἀσφαλῶς εἰς τὰ ὑψηλά δόγματα τῆς πίστεως τοῦ Εὐαγγελίου, ἢ καὶ ἔαν εἰδωλολάτρης τις, ἔτοιμος ὢν νὰ ἀρνηθῇ τὰ εἰδώλα καὶ νὰ ἀσπασθῇ τὸν Χριστόν, αἴφνης ἴδῃ σε «τὸν ἔχοντα γνώσιν», ὃ ἐστὶν τὸν γινώσκοντα καλῶς, ὅτι παρὰ τῷ Θεῷ εἶναι ὅλως ἀδιάφορον τὸ τί τρώγεις, ἔαν εἶναι εἰδωλοθύτον ἢ οὐ, ἔάν, λέγω, ἴδῃ σε εἰσερχόμενον εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ τρώγοντα ἐν τῇ ἐκεῖ παρατεθειμένῃ τραπέζῃ ἐκ τῶν κρεάτων τῶν θυμάτων, κινδυνεύει, ἔαν εἰσέλθῃ διατηρῇ τινας τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν ἐκ τῆς προτέρας αὐτοῦ εἰδωλολατρικῆς θρησκείας, κινδυνεύει οὐ μόνον νὰ μὴ ἐξαλείψῃ ὅλοσχαρῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ συντηρήσῃ αὐτάς ἐν ἑαυτῷ ἐκ τοῦ συμαρτυροῦν σου, ὅτι σύ, ὃν ἐκεῖνος θεωρεῖ σοφόν, λαμβάνεις μέρος εἰς τὰς τραπέζας τῶν εἰδωλοθύτων καὶ τί λέγω ; οὐ μόνον κινδυνεύει νὰ τηρήσῃ ἐν ἑαυτῷ προτέρας προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, ἀλλὰ καὶ, ἀσθενὴς ὢν τὴν κρίσιν, νὰ συλλάβῃ

καὶ πάλιν ἰδέας σεβασμοῦ εἰς τὰ εἶδωλα, καὶ τέλος καὶ λα-
τοσίαν ἐκ νέου πρὸς αὐτά.

Βλέπε λοιπόν, λέγειν ο Ἀπόστολος, βλέπε, ὁποῖων μεγάλων κακῶν προξενος δύνασαι νὰ γείνης ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει· ἐπεὶ δὴ τοῦτέστι σὺ γινώσκεις, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται ἐλευθέρως νὰ τρώγῃ τὰ ἐκ τῶν θυμάτων κρέατα χωρὶς νὰ προσκρούῃ τὸ παράπαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀδελφός σου ὁ ὁμοθρησκός σου, ἀσθενῇ ἔχων τὴν κρίσιν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ τοῦτο, κινδυνεύει ἐκ τοῦ παραδείγματός σου νὰ κλονισθῇ, νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν ἐκ τῆς πίστεως εἰς Χριστόν εἰς τὰ εἰδῶλα, καὶ οὕτω νὰ ἀπολεσθῇ· κινδυνεύει ἄλλοις λέξουσιν νὰ τεθῇ ἐκ νέου ὡς καὶ πρότερον ἐξω τῆς Εὐαγγελικῆς σωτηρίας.

Καὶ καταλήγει εἰς τὸ ἐξῆς πρακτικὸν συμπέρασμα. Ἐάν, λέγει, ἐγώ, ἔχων πᾶσαν τὴν ἐλευθερίαν νὰ τρώω ἐκ τῶν κρεάτων τῶν θυμάτων χωρὶς νὰ ἁμαρτάνω εἰς τὸν Θεόν, ἐάν διὰ τῆς βρώσεώς μου ταύτης γίνωμαι μέγχα σκάνδαλον εἰς ἕνα ἀσθενῆ καὶ ἀπλοῦστερον ἀδελφόν μου, ἐάν γίνωμαι αἰτία τῆς πτώσεως αὐτοῦ, τοῦ κλονισμοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ τέλος τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τὸν σεβασμὸν τῶν εἰδώλων, προτιμῶ εὐχαρίστως νὰ ἀπέχω ὅλοσχερῶς καθ' ἅπαντα τὸν βίον μου, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν κρεάτων τῶν ἐκ τῶν θυμάτων καὶ εἰδώλων προσερχομένων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παντὸς κρέατος, καὶ μὴ ὄντος μέρους ἐκ τῶν θυμένων εἰς τὰ εἶδωλα· ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίω οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα».

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μεταβαίνει εἰς ἕτερον θέμα, ὅπερ δὲν εἶναι ὅλως ἄσχετον πρὸς τὰ ἀνωτέρω. Προηγουμένως εἶπεν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν, ὅπως μὴ γείνη σκάνδαλον εἰς ἕνα ἐκ τῶν αὐτοῦ ὁμοθησέων ἤδη δέ, ὅπως ἀποδείξῃ τοῦτο καὶ ἐμπράκτως, εἰσέρχεται εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ Ἀποστολικοῦ αὐτοῦ ὑπουργήματος, καταδεικνύων μετὰ ποίας αὐταπαρνήσεως καὶ αὐταθυσίας κηρύττει τὸ Εὐαγγέλιον. Οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου εἶναι καὶ μία ἀπολογία ἀπέναντι κατηγοριῶν, ἃς οἱ Κορίνθιοι προσήπτον κατὰ τῆς ἀσθενικότητος τοῦ Ἀποστολικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, ὅτι δὲν εἶδε προσωπικῶς τὸν Χριστόν, καὶ ἐπομένως, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀληθὴς αὐτοῦ Μαθητῆς, ὅτι διέφερε τῶν ἄλλων Ἀποστόλων, διότι ἦτο ἄγαμος, ὅτι ἐργάζετο διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν ὅπως πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ὅτι ἔπραττε τοῦτο, διότι δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τῆς ὁλομελείας τοῦτέστι τῶν πιστῶν, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκασία.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν, ἀρνεῖσθαι, λέγει, ὁ Κορίνθιος, ὅτι ἐγὼ εἶμαι τακτικός Ἀπόστολος; Εἶναι, ἀληθές· ἐτι διὰ τὸ εἶναι τις τακτικός καὶ γνήσιος Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ ἔχη τὴν μαρτυρίαν, ὅτι εἶδεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν Χριστὸν καὶ ὅτι ἐπομένως γινώσκει κατὰ βάθος καὶ δύναται νὰ διδάξῃ τὰ ἀπορώνοντα καὶ εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο λέγει, ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ ἔχω, δῶσι, ὅταν ἔξη καὶ ἐδίδασκεν ὁ Χριστός, ἐγὼ δὲν ἤμην εἰς τὸν Μαθητῶν αὐτοῦ· τοῦναντίον δὲ ἤμην καὶ ἐναντίος αὐτοῦ, καὶ διώκτης τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς ἐμὲ ἐφάνη ὁ Χριστὸς καὶ με ἀνεκήρυξε τακτικὸν αὐτοῦ Ἀπόστολον, καὶ σκεῖος μάλιστα τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ. Δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐλεύθερος ὡς καὶ πάντες οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι καὶ χρήματα νὰ ζητήσω παρὰ τῶν πιστῶν, ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ζωοτροφίαν μου, καὶ νὰ νυμφευθῶ γυναῖκα σύζυγον, καὶ ἄλλα ἐπίσης ἀγαθὰ τοῦ κόσμου νὰ ἀπολαύσω; ποῖος θεὸς ἡ ἀνθρώπινος Νόμος μοὶ ἀπαγορεύει ταῦτα; ἀλλ' ἐγὼ, καί- περ ὢν ἐλεύθερος εἰς ταῦτα, ἐξ αἰκείας θελήσεως, ἐξ αὐταπαρνήσεως διὰ τὴν πίστιν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ τέλος ἐξ

ἀπείρου ἀγάπης πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπέχω ἀπὸ πάντων
τούτων ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως μὴ ἐμποδίζωμαι ἐκ τοῦ κηρύγμα-
τος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως μὴ δώσω κακὸν παράδειγμα καὶ
σκανδαλίσω τινα τῶν πιστῶν. Ἀλλὰ τί λέγω; ἀπέναντι
ἐκείνων, οἵτινες ἐκφράζουσιν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς γνησιότη-
τος τοῦ Ἀποστολικοῦ μου ἀξιώματος, μάρτυρα ὅτι ἐγὼ εἴ-
μαι τακτικὸς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, φέρω αὐτὴν τὴν
Ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου, μάρτυρας φέρω ὑμᾶς αὐτοὺς, οἵ-
τινες ἀπαρτίζετε τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν οὖσαν ἰδικὸν
μου δημιουργημα· αὐτὸ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ ;

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

$\Sigma T A \equiv E N A$

Κλάψετε μάτια μ' κλάψετε, καὶ χύστε μαῦρα δάκρυα,
ταχὺ θά πάω σὴν ξεντείαν, στὰ ἔρημα τὰ ξένα.
Κύριε Μεγαλοδόνημι, μεγάλ' ἡ δύναμις σου,
τοῦ ξένου ὁδὸς τοῦ ξενιτέα, κι' ἀσθένεια μὴν τοῦ δίνης.
Ἡ ἀσθένεια θέλει στρώματα, θέλει προσκεφαλὰδια,
θέλει μαουλάς ἀγκαλιὰς, τῆς ἀδελφῆς τὰ χέρια,
θέλει νερό ἀπ' τὸν τόπο του, καὶ μῆλο ἀπ' τὴ μηλιὰ του.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ*

Οὐδείς βεβαίως εἶνε τόσο κακός, ὥστε νὰ κατηγορήσῃ τὰς ἐν Ἑλλάδι μητέρας ἐπὶ ἁλλεψείᾳ φιλοστοργίας, οὐδὲ θὰ ἐπιστεύετο, ἂν ἔγραφεν, ὅτι ἀλλαχοῦ αἱ ἔχουσαι τέκνα ἀγαπῶν αὐτὰ πλεῖστον, ἢ αἱ παρ' ἡμῖν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ προτιμῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐν ὠρισμέναις περιστάσεσιν ὑπερέχει ἡ ἀπουσία τῆς κρίσεως, ἢ νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὰς ὁμογενεῖς μισ τὸ φίλον, τὸ ὅποσον οὐδὲ εἰς τὰ ἄγρια θηρία δύναται τὴν νὰ ἀρνηθῇ.

Ἐάν ἡ λέαινα ἐπιχειρῇ ἐκδρομὰς καὶ καταδιώξεις, ἵνα
εὕρῃ τὴν τροφήν, δι' ἧς θὰ ἐκθρέψῃ τὸν νεογέννητον σκύμνον
τῆς, οὐδέποτε ὅμως θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ δοκιμάσῃ ἑλ-
ματα ὑπὲρ τὴν δύναμίν του, φοβούμενη μὴ κινδυνεύσῃ, ἔστω
καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὸ τέκνον τῆς.

Καὶ ὁ ἄετός, λέγουσιν, ὅστις ἔχει τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ ἀτενίζῃ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν ἥλιον, ὅτε αἱ θερμαὶ τοῦτου ἀκτίνες εἰσέρχονται εἰς τὴν φωλεάν του, ἐκτείνει τὴν ἰσχυρὰν πτέρυγάν του, καὶ θέτει αὐτὴν ὡς ἀλεξήλιον σκέπην μεταξὺ τοῦ ζωηροῦ φωτός, καὶ τὰν ἀσθενῶν ὀφθαλμῶν τοῦ μόλις πετιλουμένου ἀετιδεῶς του.

Ἄλλα δὲν πράττουσι τὸ αὐτὸ δυστυχῶς αἱ ἐν Ἑλλάδι μητέρες. Ἄν ἡ λέαινα ἀρπάξῃ διὰ τῶν χειλέων τὸν σκύμνον τῆς, ἵνα τὸν σώσῃ ἀπὸ κινδύνου, φανταστικοῦ ἴσως διότι πολλοὺς τοιοῦτους φαντάζονται αἱ μητέρες, καὶ λέαινα ἔτι ἂν εἶναι, ἂν ὁ ἀετός ἐξ ὑπερβολικῆς προφυλάξεως κρατῇ τεταμένην τὴν πτέρυγα, καὶ ὅταν ἔτι παροδικόν τι νεφὸς ἀμβλύῃ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καὶ αἱ μητέρες ἐν Ἑλλάδι φαντάζονται ἐπίσης πολλοὺς κινδύνους, καὶ προσπαθοῦσι διαπαντός τρόπου νὰ προφυλάξωσιν ἀπ' αὐτῶν τὰ τέκνα των ἄλλ' ὅμως ὑποτιμῶσιν ἄλλους σοβαροτέρους, καὶ γίνονται οὕτω πρόξενοι κακοῦ, τὸ ὅποιον, ἂν ἐχθρὸς τις ἀπεπειραγτὸς κατὰ τῶν τέκνων των, ἢ βεδαιῶς θᾶ τὸν ἐτιμῶρουν, ἂν ἡδύναντο, ἢ τοῦλάχιστον θᾶ τὸν κατηρῶντο, διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ ὁ Θεός.

Ἰσως θὰ μειδιάσητε εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ, περὶ οὗ ὁ λό-
γος, κινδύνου· καὶ ἴσως θὰ θεωρηθῇ οὗτος ρητορικόν τι σχῆ-
μα, ἢ ὑπερβολὴ ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται ἐν
τῇ γραφῇ, διὰ νὰ προσενήσωσιν ἐντύπωσιν. Ἀλλὰ βεβαίως,
ἂν ἐγνωρίζατε, πόσον εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὰς τρυφεράς, καὶ
μόλις διαμορφουμένας καρδίαις τῶν προσφιλῶν σας ἡ ἀνάγνω-
σις τῶν ἐφημερίδων, βεβαίως λέγω, δὲν θὰ ἐπετρέπετε αὐ-
τοὺς ταῦτην.

Ὁ σκοπός μου, ὡς ἐννοεῖτε καλῶς, δὲν εἶναι ἐπιθετικὸς κατὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῆς ἐλευθεροτυπίας, οὐδὲ οἱ κύριοι δημοσιογράφοι θὰ δυσαρεστηθῶσι βεβαίως, ἂν ἐκ τῆς ἀπειραρίμου χορείας τῶν ἀναγνωστῶν των προσπαθῶ, νὰ ἀποσπᾶσω πτωχὴν τινα τάξιν ἀσυμειχθέντων ὄντων, ἅτινα διατρέχοντα τὸ πρῶτον ἡμῖς τῆς δευτέρας δεκαετηρίδος των, ἀπορροφῶσιν ἐκ τῶν ἐφημερίδων δηλητήριον ἀντὶ γάλακτος, καὶ ἐπ' ἑλλότρια περισπῶσι νοῦν ἀσθενῆ, ὃν ἀκαίρως πλουτίζουν διὰ γνώσεων ἀσυμφόρων.

Εἶδον πολλάκις κορασίδας δεκατετραέτιδας, καὶ μεύρακας
τῆς αὐτῆς, ἢ καὶ κατωτέας ἡλικίας βεβυθισμένους εἰς τὴν
ἀνάγνωσιν τῶν νέων τῆς ἡμέρας.

Γνωρίζομεν ὅποιά τινα εἶναι συνήθως ταῦτα· φρόνι ἐξ
 ἑνός, κλοπαὶ ἐξ ἄλλου, σκάνδαλα κοινωνικά, ἢ καὶ συζητή-
 σεις ἐπὶ θεμάτων, ὧν τὴν βάσιν οὐδὲ νὰ ἐνοήσῃ δύναται, ὁ
 μὴ ἔχων ἀκμαίαν τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς γνώσεις σταθεράς.

Τί ἀπομένει ἐξ ὅλων τούτων ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν παιδίων,
ἢ μᾶλλον τί δὲν ἀπομένει τὸ ἐπικίνδυνον;

Ὅλαι αἱ κακίαι τοῦ κόσμου, ἃς ὁ τύπος προσπαθεῖ νὰ
θεραπεύσῃ, παρελαύνουσι πρὸ αὐτῶν, ἄκριτος δακτύλοις ἐξ
ὧλων ἀπογεύονται, καὶ δι' αὐτὸ ἴσως ἀκούομεν συνήθως, ὑπ'
ἄλλων μὲν μετὰ χαρᾶς λεγόμενον, ὑπ' ἄλλων δὲ κινούντων
τὴν κεφαλὴν μετὰ θλίψεως, ὅτι τὰ σημερινὰ παιδῖα οὐδὲν
σχεδὸν ἀγνοοῦσι, καὶ ὅτι εἶναι κατὰ πολὺ τῶν προγενεστέρων
εὐφρόστερα. Εἴθε νὰ ἔλειπεν ἡ εὐφροσύνη αὕτη, ἡ οὐδὲν ἄλλο
οὐσα, ἢ συμφόρησις γνώσεων ἀκαταλλήλων, βαρύνουσα πα-
ρακαίρως τὰς νεοαἰς αὐτῶν κεφαλὰς.

Τί είναι δυνατόν να κρύψῃ ἡ μητέρα ἀπὸ τὸ παιδίον, εἰς ὃ ἐπιτρέπει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων; Τί είναι ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ ψιθυρίσῃ εἰς τὸ οὖς τῆς φίλης της, ἵνα μὴ τ' ἀκούσῃ ἢ παρακαθημένη θυγάτηρ της, εἰς ἣν ἐν τούτοις θὰ εἴπῃ μετ' ὀλίγον «ἀνάγνωσέ μοι δυνατόν τὴν δεινὰ ἐφημερίδα.»

Οὐδέν.

Ὅλαι αἱ γνώσεις—φαντάσθητε δὲ πόσον περιεκτικαὶ εἰ-
σιν αἱ λέξεις αὗται—ὅλαι αἱ γνώσεις εἰσὶ προσιταὶ εἰς τὰ
παιδιά ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὅτι εἰς τὰ πλεῖστα τούτων, ἀνω-
λύτως ἐπιτρέπεται, συνήθως δὲ καὶ ἐπιβάλλεται τῶν ἐφη-
μερίδων ἡ ἀνάγνωσις. Ἐπειτα ὁ κόσμος ὅλος παραπονεῖται
κατὰ τῆς ἐκρυθμοῦ καταστάσεως κατὰ τοῦ δεινός ἢ τοῦ
δεινός κοινωνικοῦ ἐλαττώματος. Τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ,
ὅτι μία τῶν αἰτιῶν εἶναι καὶ ἡ καταγγελλομένη; Καὶ τίς
δύναται ἐπίσης νὰ μὴ ἀπαδῶσῃ, ἀν οὐχὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν
φιλοσοφίας, βεβαίως ὅμως εἰς τὴν ἔλλειψιν κρίσεως παρὰ
τοὺς γονεῖς, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῇ Ἑλληνίδι μητρὶ, δεινόν,
ὅπερ ἀπειλεῖ ἐν τῇ παρόντι, καὶ θὰ ἀπειλήσῃ ἐπὶ μᾶλλον
ἐν τῷ μέλλοντι τὴν εὐημερίαν τῶν τέκνων τῶν;

Ἡ λέαινα, ὡς καλὴ τὸν σκύμνον τῆς, ἵνα μὴ υπερη-
δῇ αὐτὸς ἐπικίνδυνον χεῖμαρρον, καὶ ὁ ἀστὴς, ὡς κρύπτη
φιλοστόργως τὸν νεοσσὸν τοῦ ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Αἱ Ἑλληνίδες μητέρες ἔχουσι μέθοδον ἰδικήν των.

* "Ιδε καὶ «Πάτρια» Ἔτος Θ' Ἀριθ. 49.

★ A. M. A.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' εβδομάδα.

“Οσάκις μ’ ἐδόθη ἀφορμή νὰ λαλήσω περὶ θρησκείας, τὰς μὲν εἰς αὐτὴν προσκολληθείσας ἀπὸ τοὺς ἀπαιδεύτους δεισιδαιμονίας ἐξεσφριζα, οὐδὲ θέλω παύσειν νὰ ἐκσυρίττω. Περί αὐτῆς δὲ (τῆς θρησκείας) ἐλάλησα πάντοτε μὲ τὸ πρὸς αὐτὴν χρεωστούμενον σέβας. “Οχι μόνον διότι καὶ πραγματικῶς τὴν πιστεύω, καὶ πολὺ πλέον ἀπὸ ὅ,τι ἐπαγγέλλονται νὰ τὴν πιστεύωσιν οἱ ἐχθροὶ μου· ἀλλὰ καὶ διότι, ἐὰν κατὰ δυστυχίαν δὲν τὴν ἐπίστευα, ἤθελεν ὅμως εἶσθαι καθαρὰ μανία (τρέλλα) νὰ πολεμῶ φανερὰ δλοκλήρου ἔθνους δόγματα.

‘Αδ. Κοραΐς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ. Τ. Τραπέζο ὤντα. Κρατοῦμεν εἰς διαταγὴν ὑμῶν τὸ ληφθέν ποσὸν ὡς ἀνεπαρκές καὶ μόλις ἀρκοῦν διὰ ταχυδρομικῶς. Ἰδῆτε καὶ τὴν σχετικὴν ἀγγελίαν μας.—‘Αχ. Μ. Κωνσταντίνου. Θ’ ἀποστέλλονται εἰς τὸ Γυμνάσιόν σας ὁπόθεν δύνασθε νὰ λαμβάνετε. ‘Αλ-

ως γράφατε.— ‘Ενάρξεις νέων τοιούτων ἀποστολῶν θὰ γίνωσιν ἀπὸ τοῦ 1 ἀριθμοῦ τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους, δηλαδὴ κατὰ Μάρτιον.—Δ. Φ. Χ. ι α β α θ α ν. Δὲν ἐστάλη διότι δὲν ἐνοήσαμεν τί ἐζητεῖτε ἀκριβῶς. ‘Βεβηγηθῆτε σὰς παρακαλοῦμεν. “Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περιττύγματα μας εἶνε ἀσθενὴ ὅσον τὰ ὑλικά μέσα μας.—Κ. Α. Κ. Γ α λ α τ ἄ ν. ‘Αδυνατοῦμεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν ὑμετέραν παράκλησιν· παρακαλοῦμεν νὰ γράψετε εἰς τίνα νὰ παραδώσωμεν τὰς ληρθείσας ἀγγελίας.—Γρ. Π. Κ α λ χ ο ὡ τ α ν, Δ. Ν. Γ ι ο χ ἄ ν ε σ β ε ρ γ Ν. Κ. Μ ο λ ἄ ο υ ς. Στ. Δ. Β ὦ λ ο ν, Χ. Α. Σ. ‘Ε ρ μ ο ὡ π ο λ ι ν. Στ. Δημ. Κ ἄ ῖ ρ ο ν, Ν. Π. Μ. Σ ὡ κ ι α, Στ. Π. Ρ α ι δ ε σ τ ὄ ν, ‘Αντ. Μιγ. Α ἡ μ ν ο ν. Μ. Β. Π έ ρ γ α μ ο ν, Κ. Δ. Μ. Β ι έ ν ν η ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ἐγκαίρως.—‘Η συμπλήρωσις τῶν τόμων ὑμῶν εἶναι καὶ εἰς ἡμᾶς λίαν εὐχάριστος ἡ *** Κέρκυραν. Καὶ ἂν τὸ κατὰ τὴν ἀγγελίαν ἡμῶν ἀντίτιμον τῶν φύλλων δὲν ἐπρεπε νὰ προαποσταλῇ, πάλιν δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν παράκλησιν ὑμῶν ὡς ἀδυνατοῦντες ν’ ἀναγνώσωμεν τὴν ὑπογραφὴν σας.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν ‘Εταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέγγη

Γεν. Γραμματεῖ τῆς ‘Εταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων ‘Αμύνης

‘Οδὸς Νικηφόρου 3 Α

Εἰς ‘Αθήνας

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατ’ ἀπόρριψιν τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖται τὴν 10/23 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέρον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτήσια τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων.

Παρακαλοῦνται ἐπομένως νὰ παρευθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιοῦμενοι νὰ μετέσχωσιν αὐτῆς κ. κ. μέτοχοι, ἢ οἱ εἰδικοὶ τούτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην Συνέλευσιν, φεῖλουν κατὰ τὸ ἐδάφ. α. τοῦ ἄρθρ. 51 τοῦ Καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἐντὸς μὲν τῆς ‘Ελλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κ)μα ἢ τὰ Ὑποκ)ματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκριταῖς τῆς, ἥτοι :

‘Εν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. De Roschild freres.

‘Εν Βερολίῳ παρὰ τῇ Nationalbank f Deutschland.

‘Εν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank-Verein

‘Εν Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, ‘Αλεξανδρείᾳ.

Καίρω παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι ‘Ανατολῆς,

‘Εν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς Κρήτης.

‘Εν ‘Αθήναις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1912.

‘Ο Διοικητής

Ι. Α. Βαλαωρίτης

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουν ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓ. ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣΠρὸς τοὺς κ. κ. ‘Επιθεωρητὰς
τῶν Δημοτ. Σχολείων τοῦ Κράτους.

‘Ο κ. ‘Αναστάσιος Μωραΐτης ἐξέδωκε πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκάλων συλλογὴν ποιημάτων, ὧν δέκα καὶ ἐμελοποίησαν γνωστοὶ παρ’ ἡμῖν μουσικοδιδασκαλοὶ διὰ τὴν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκαλίαν. Τὴν σημασίαν τῆς διδασκαλίας καλῶν ποιημάτων, δι’ ὧν οἱ παῖδες ἀντιλαμβάνονται τὸν κόσμον διὰ τῆς καρδίας, πάντες βεβαίως κατανοοῦτε καὶ ἐκτιμᾶτε διὰ καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλετε συστήσειν εἰς πάντας τοὺς ὑφ’ ὑμᾶς διδασκάλους τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀλλως λίαν εὐάνου βιβλιαρίου τούτου,

‘Εν ‘Αθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1911.

‘Ο Ὑπουργός

ΔΗ. Γ. ΑΔΕΛΑΝΔΡΗΣ

Περ. Φρειδερίκος

Σημειώδης. Τάνωτέρω «Παιδικὰ Ποιήματα» τοῦ κ. Α. Μωραΐτου πωλοῦνται ἀντὶ λεπτῶν 75 ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ ΠΑ. ΔΙΚΑΙΟΥ ἐν ‘Αθήναις (ὁδὸς Βουλῆς 5) καὶ ἀποστέλλονται ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ
ΠΕΙΡ.-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

‘Η ‘Εταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ἐν τοῖς σταθμοῖς καὶ τοῖς ὁχήμασι τῶν ἀμαξοστοιχιῶν ἀνάρτησιν ἀγγελιῶν καὶ διαφημίσεων, ὑπὸ τὴν ἀκόλουθιν διατίμησιν.

Πίνακες σταθμῶν ἀπὸ ἡμίσεως μέχρι δύο τ. μ. πρὸς δρ. 10—25 κατ’ ἑκάστην, ἢ δρ. 15—30 κατ’ ἔτος δι’ ἑκάστον σταθμὸν, καὶ δρ. 35—150 διὰ 5—10 σταθμοὺς κατὰ τιμολόγιον.

Πινაკίδια ἀμαξῶν μεγέθ. 15+25, πρὸς δραχ. 7. 50 διὰ τὰ 50 δρ. 12 διὰ τὰ 100 μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ (Ἐπιμελητήριον τῆς ‘Εταιρίας (ὁδὸς Καρόλου), καὶ εἰς τοὺς Σταθμοὺς.

(‘Εκ τοῦ Γραφείου)

Ἡ περίφημος Κολωνία καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κοραϊκὸν τοῦ. Στὸς Φιλακαϊτικῆς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ ‘Εθνικὴ Τράπεζα τῆς ‘Ελλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τὸν τόκον ὀριζόμενον εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος μέχρι 50,000 δρ., πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μηνῶν τοῦλάχιστον.

2 1/2 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἡ τὰς διερχεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυδόν,

Δέχεται ἔτι ἐντόκου καταθέσεις εἰς χρυδόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας ‘Αγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἡ διερχεῖς :

1 1/2	ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος	διὰ κατὰ 6 μ. τοῦ
2	ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος	διὰ κατὰ 1 μ. τοῦ
2 1/2	ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος	διὰ κατὰ 2 μ. τοῦ
3	ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος	διὰ κατὰ 3 μ. τοῦ
4	ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος	διὰ κατὰ 4 μ. τοῦ
5	ταῖς ο)ο κατ’ ἔτος	διὰ κατὰ 5 μ. τοῦ

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ’ ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμῳ.